

og Diætløſhed. Jeg ſkal gjøre opmærkſom paa, at det var en overvordentlig høi Valgbarhedsſcenſus, ſom af Miniſteriet var foreſlaaet i Grundlovsudkaſtet, nemlig at Landſtingets Medlemmer ikke ſkulde have Diæter, og heri ligger alſaa, at Miniſteriet erkjendte, at der ſkulde være en væſentlig Forſkiel mellem Landſtinget og Folkethinget, at der ſkulde være en Modvægt i Landſtinget mod Folkethinget; og at Folkethinget vel ſkulde have en betydelig Magt, men at det ikke ſkulde have den alene. Den grundlovgivende Forſamling forandrede denne Beſtemmelse ſaaledes, at der blev indirekte Valg til Landſtinget ſamt en Valgbarhedsſcenſus af 1,200 Rd. Indtægt. Heri ligger ogſaa en Erkjendelse af, at der ſkulde være en Forſkiel mellem Folkethinget og Landſtinget, og derfor kan man ikke med Sandhed ſige, ſaaledes ſom der ſtaaer her i Adreſſen, at Lyngdepunktet alene ſkulde være i Folkethinget, og derfor mener jeg, at man ikke kan ſtemme for nærværende Adreſſe, naar man ganſke vil handle i Grundlovens Aand, tværtimod, Adreſſen ſtrider mod Grundlovens Aand. Der er talt meget om, hvad Vælgerneønſke, der er talt meget om den Stilling, man kan indtage, naar man er valgt ved almindelig Stemmeret. Vi ere Alle valgte ved den almindelige Stemmeret og have alſaa Alle ſamme Ret til at tale i Folkets Navn. Jeg har ſelv i en Række af Aar været valgt ved almindelig Stemmeret, og jeg tror at kunne fremtræde ſom Tolk for den almindelige Stemning i min Valgkreds, naar jeg ſiger, at det ikke ſtemmer med det almindelige Ønſke der, hvis man tiltræder denne Adreſſe. Jeg ſtemmer alſaa imod den.

Ordf. Jeg maa tilſtaa, at jeg efter den Debat, ſom hidtil har udvillet ſig, ikke ſkjønner rettere, end at Hovedvægten er, ſaaledes ſom det ogſaa ſynes mig at være Henſigten fra de ærede Forſlagsſtilleres Side, lagt mindre paa en direkte Kamp mod ſelve Miniſteriet end paa en Kamp med Henſyn til de Rettigheder, man for en enkelt Del af de lovgivende Myndigheder vil hævde ligeoverfor de andre. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har i den Henſeende, ſynes mig, en Fortjeneste af, at han fremfor Noget har pointeret dette, bragt det frem og hævdet det ſom ſin Hovedgrundſætning. Han har ſagt, det er en Doktrin, man vil have frem, og denne Doktrin er en Kamp værd. Det, man vil, bliver da en Kamp for Noget, ſom efter min Overbeviſning er en Konflikt ligeoverfor Grundloven, ſaaledes ſom den engang er affattet. Saaledes ſom vor Grundlov er affattet, og ſaaledes ſom det viſnok er i alle de Lande, hvor man overhovedet har en ſkreven Grundlov, — en Grundlov med ſaſt vedtagne Beſtemmelſer og ikke ſaaledes ſom paa det ene Sted, i England, en almindelig anerkjendt Tradition, der gaar igjennem det hele Statsliv — i de Lande, hvor man har en

ſkreven Grundlov, maa man dog indrømme, at af de Beſtemmelſer, der findes i den, er i Virkeligheden den ene ligesaa fuldvægtig og ligesaa god ſom den anden; man maa tillige indrømme, naar man læſer vor Grundlov igjennem, at der er ikke ſaa Paragrafer, ſom, naar den, der har Retten og Magten til at ſøge nogen hævdet, vil hævde den ene Paragraf enſidig overfor de andre, ville komme til at virke ſom ligefrem Magtprog, ja jeg vil ſige ſom ligefrem Uret ligeoverfor de Andre, hvem der ved de andre Paragrafer er givet andre Rettigheder. Til diſſe Paragrafer, ſom jeg ikke udtømmende ſkal nævne, hører § 21 om Kongens Ret til, at Rigsdagen ikke ſkal ſidde ſammen mere end 2 Maanedes, ſom i Øvrigt ikke er bleven anvendt i Pragis i mange Aar, dertil hører § 22 om Kongens ubetingede Opløſningsret, dertil hører § 25 om de proviſoriſke Love, dertil § 47 med Henſyn til, at ingen Stat kan opkræves, ingen Stat endog forandres eller nedſættes uden ved Lov, dertil hører Paragrafen om Finantsloven, og dertil hører endelig frem for Alt de Paragrafer, ſom give Folkethinget og Landſtinget en ubetinget ligeordnet Medbeſtemmelſesret i Lovens Vedtagelse. Derſom en enkelt af diſſe Indehavere af Rettigheder i Kraft af en Paragraf, f. Ex. Folkethinget her, vil ſætte den Doktrin igjennem, ſom det ærede Medlem kaldte det (Modſigelse), jeg beder om Forladelse! det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har ganſke viſt ſagt, at „denne Doktrin er en Kamp værd.“ Ordet Doktrin var maaffte et Citat igjen fra anden Side, men ved ſine Ord har han haade accepteret Ordet Doktrin og vedkjendt ſig Willien til at kæmpe derfor. Naar alſaa det ærede Medlem ſiger: Jeg vil paa det Flertals Vegne, ſom nu her taler i hele Folkets Navn, hævde Folkethingets Overvægt, jeg vil hævde Folkethingets Hovedindſyde i Sagerne, ſaa er det en Enſidighed, der ikke har Hjemmel i Grundloven, naar denne ſkal gjælde helt, og ſom derfor ſtaber Konflikter; derved opfordres igjen andre Sider til Modtryk, og det bliver ikke alene en Kamp for een Doktrin, men for ſaa mange, ſom en enſidig Betragtning af de forſkjellige Paragrafer kan afſøde. Netop fordi der opfordres til Modtryk, og ingen af de Herrer, der ere her i Folkethingets Flertal, nu kan ſige, hvem der til Syvende og Sidſt kan komme til at trykke meſt, vil jeg modſætte mig den Slags Kamp og ſige, at jeg opfatter Grundlovens Hovedtanke ſaaledes, at den netop med Forſæt indeholder lige ubetinget gyldige Rettigheder til de forſkjellige Sider, hvilke ikke kunne taale at komme i Kamp indbyrdes, fordi gjennem Kamp og Tryk opnaas ikke noget ſundt konſtitutionelt Statsliv. Derved føres man kun til ſaadanne Konflikter, ſom ikke kunne fremme Landets almindelige Vel. Derfor er jeg imod den Slags Kamp; derfor er jeg imod, at man i en Adreſſe ſætter ſom Hoved-